

Tea Stilton

EL
FANTASMA
DE
PRAGA

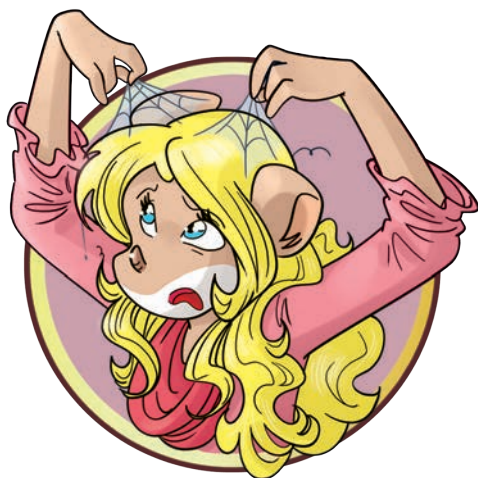

Estrella Polar

TeaSisters

Tea Stilton

EL
FANTASMA
DE
PRAGA

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.r.l. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos d'Alessandra Berello i Giulia Zanrosso/ Atlantyc S.r.l.

Coordinació del projecte de Patrizia Puricelli

Coordinació editorial de Daniela Finistauri

Coberta de Carla DeBernardi (tinta) i Viola Massarenti (color)

Coordinació artística d'Andrea Alba Benelle

Disseny gràfic de Giovanna Ferraris/ the WorldofDOT

Il·lustracions de pàgines inicials i finals de Barbara Pellizzari (dibuix) i Flavio Ferron (color)

Mapes de Caterina Giorgetti (dibuix) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions interiors de Valeria Brambilla i Elena Grigoli (dibuix), Federico Giretti i Antonio Campo (color)

Realització editorial: Sape Laboratorio Editoriale

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il fantasma di Praga*

© de la traducció, 2024, Maria Dolors Ventós

© 2022, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Itàlia

www.geronimostilton.com

© 2024, Editorial Planeta, S. A.

© 2024, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.r.l., Corso Magenta, 60/62, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: maig del 2024

ISBN: 978-84-1389-816-2

Dipòsit legal: B. 7.770-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

—«Tots els estudiants estan convidats a prendre part en la *celebració* de l'aniversari de la fundació de la Universitat de Ratford. El proper divendres us esperem a l'Aula Magna per a una vetllada especial» —va llegir Nicky mostrant a Paulina el full enganxat al **TAULER** d'anuncis—. En sabies res, tu? Ves a saber què està organitzant el rector...

—Sigui el que sigui, ho sabrem divendres... Hi hem d'assistir **SENS FALTA!** —va respondre la seva amiga.

Llavors va assenyalar un pòstit que hi havia enganxat al costat.

—Un moment... Potser sí que podrem esbrinar

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

alguna cosa de seguida, fixa-t'hi: busquen voluntaris per a l'organització!

Es busquen voluntaris per a l'organització de la festa: està previst un viatge d'última hora. Els interessats s'han de presentar al despatx del rector.

A Nicky se li va **il·luminar** la cara.

—Un viatge d'última hora! Tens raó, això sembla una missió feta a posta per a nosaltres! Poc després, les dues amigues ja **trucaven** a la porta del despatx d'Enciclopèdic De Ratis.

—Bon dia. Hem vingut per això del viatge!

—va exclamar Nicky, entusiasmada.

El rector amb prou feines va alçar el cap de l'escriptori i les va mirar, **perplex**.

—Hem vist l'anunci del tauler—va dir Paulina—.

I ens presentem voluntàries per a l'organització

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

de la celebració de l'aniversari de Ratford. Nosaltres i també les altres *Tea Sisters!* Què haurem de fer?

En un instant, l'expressió de De Ratis va passar de sorpresa a **DIVERTIDA**.

—Ja m'imaginava que les Tea Sisters seríeu les primeres a venir: no conec ningú que sigui més amant dels viatges que vosaltres! D'acord, accepto la vostra ajuda amb molt de gust. Però que consti que es tracta d'una tasca una miqueta *delicada*...

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

—Pot comptar amb nosaltres! —va assentir Nicky, molt decidida—. Quina és la nostra destinació?

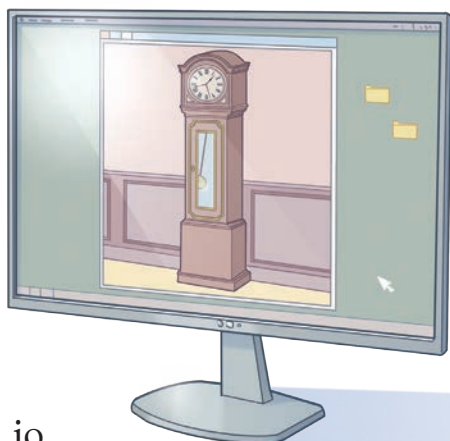
—Una ciutat refinada al cor de la vella Europa... **PRAGA!** —va respondre el rector, mentre escrivia ràpidament alguna cosa a l'ordinador. Després va girar el monitor cap a les noies i va afegir—: Vet aquí l'objecte de la vostra petita *MISSIÓ*.

A la pantalla hi va aparèixer la imatge d'un elegant rellotge de pèndol.

—Hem d'anar a la República Txeca... a recollir un **RELOTGE?!!** —va preguntar Paulina. De Ratis va fer una rialleta.

—Sí, però no és un rellotge qualsevol! Totes les seves peces les van muntar a mà els famosos artesans de l'antic obrador Novák. És un objecte extremament *valuós* i molt delicat: el col·locarem a l'atri de la universitat en una cerimònia oficial per a l'aniversari, i necessito

que algú vagi a Praga personalment per verificar que correspongui exactament al nostre **PROJECTE**, el reculli i ens el porti... procurant que arribi sencer, és clar! Hi havia d'anar jo,

però estic massa **ENFEINAT** amb tots els preparatius. Us veieu amb cor d'anar-hi en lloc meu?

Les dues amigues es van fer una mirada d'entesa.

—Ens morim de ganes de marxar!

—Perfecte. Us faré enviar tota la documentació per e-mail. Ens veiem d'aquí a una setmana. Bon viatge!

Després d'acomiar-se del rector, Nicky i Paulina van anar a buscar les seves *amigues*.

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

—On deuen ser Pam, Violet i Colette? —es demanava Nicky quan va sortir al passadís—. Les hem d'avisar que som voluntàries per fer d'escorta a un *rellotge de pèndol!*

Paulina va mirar l'hora.

—Encara deuen ser a les pistes esportives. Recorda que aquest matí tenien entrenament d'**ATLETISME**.

—Ai, sí! Per això no les hem vistes... Anem-hi!
—va exclamar Nicky arrencant a córrer.

Mentrestant, Colette, que acabava de completar una sèrie de voltes a la pista, estava mig ajaguda a les grades de la pista d'atletisme i **panteixava** esgotada.

Al seu costat, Pam provava de recuperar l'energia bevent a glopets d'un termo.

—Tinc claríssim que això de les curses no fa per a mi! —va murmurar **exhausta**, intercalant paraules amb profundes respiracions.

—A mi m'ho dius? Necessitaré tot un dia de

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

tractaments *relaxants* per refer-me! No sé com s'ho fa Nicky per córrer amb tanta facilitat...

—va afegir Colette.

—**NOOOIEEES!!!** —va cridar la seva amiga des de lluny.

Pam va provar d'enfocar les dues figures que s'acostaven.

—Parlant de Nicky..., és l'esgotament que em fa veure visions o aquella que ve per allà és ella?

Colette va tenir el temps just de mirar en la direcció que li indicava la seva amiga que

PER FI US TROBO!

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

Nicky ja va arribar **CORRENT**. Paulina ranquejava darrere seu.

—Digueu-me que ens heu vingut a buscar per dinar **juntas!** —els va demanar Pamela amb una expressió tan desesperada que totes es van posar a riure.

—Si voleu, sí —va respondre Nicky—. Però abans us hem de donar una **SUPERNOTÍCIA!** Ei... on és Viví?

—Encara no ha acabat l'entrenament... El salt de llargada no és exactament la seva especialitat —va comentar Cocó indicant la pista on la seva amiga agafava embranzida per enèsima vegada.

HOP!

—Però ja la coneixeu: fa tots els possibles per ser **perfecta!**

—Segur que també té moltes ganes de fer una

pausa —va dir Pam, que es va girar en direcció a la pista i va cridar—: Ei, Viví, ja has saltat prou per avui, vine!

Quan Violet va veure les seves amigues se li va dibuixar una expressió d'**ALLEUJAMENT** a la cara. La noia no s'ho va fer repetir i va anar corrents cap a elles.

—Ara que hi som totes, ja us podem donar la supernotícia, oi, Pilla?! —va dir Nicky, girant-se cap a la seva companya.

La noia va assentir i després, **panteixant**, va murmurar:

—Praga..., pèndol..., rector...

—No ens vinguis amb endevinalles, sisplau, que estem massa cansades per encertar-les...

—va dir Pam amb una expressió trasbalsada.

La resposta de Paulina va ser agafar el mòbil i ensenyar a les seves **amigues** l'e-mail que li havien enviat del despatx del rector amb la informació sobre el viatge.

ES BUSQUEN VOLUNTARIS!

Violet el va llegir amb atenció i va concloure:

—Això no és una **ENDEVINALLA**..., és una nova aventura per a les Tea Sisters!

Nicky va assentir somrient.

—Doncs sí, ja podeu fer les maletes: marxem cap a Praga!

—Visca! —va exclamar Colette—. Però hi ha una cosa que no entenc... Per què el volem, aquest *relojete de pèndol*?

Paulina es disposava a explicar-l'hi, però Pam la va aturar.

—Què us sembla si ens ho expliquem tot a la cantina mentre fem un bon dinar?

—D'acord, d'acord —va respondre Paulina, rient.

Proposta
aprovada!